

Een andere kijk op GPS 2021 - 3

En terwijl de ledenraad inmiddels een besluit over de statutenwijziging heeft genomen, tast heel Nederland nog in het duister over wat de secties en platformen moeten gaan doen. Wat wordt hun taak, welke bevoegdheden krijgen ze, welke verantwoordelijkheden, welke budgetten? En wie gaat die taken inleveren? En die bevoegdheden, verantwoordelijkheden en geldmiddelen? Heeft iemand al een begroting gezien van het transitieproces? En welke mensen zullen in de secties en platformen zitting nemen? Wie gaan we nog bewegen zich in te zetten voor anderen of voor zichzelf? Wie gaat er nog een klus oppakken zonder te weten wat hij wel mag en niet mag? En wat gaat het allemaal kosten? Het inrichten van secties en platformen vereist nogal een organisatie. Mensen die vanuit het hele land samen moeten komen, reiskosten, ondersteuning, brochures etc. Hebben secties een eigen begroting en waar komt dat geld vandaan?

Ik heb me ook afgevraagd hoe die secties en platformen bijdragen aan het democratische gehalte van onze organisatie. Nu hebben we allemaal 1 stem in de ALV-basisvereniging die via onze club in de ALV-afdeling tot uiting komt. De afdeling zit samen met de andere afdelingen in de ledenraad waarin per 1000 afdelingsleden 1 kiesman zitting heeft. Er zijn wat afrondingsgrenzen maar daar ontkom je (bijna) niet aan. Zo heeft een afdeling met 1499 leden 1 kiesman en een afdeling met 1500 leden 2 kiesmannen.

Als we secties en platformen in de ledenraad krijgen, dan kan ik als niet gespecialiseerd programmaspeler nogmaals 2x een stem hebben via de 2 secties waarbij ik ingedeeld kan worden en ik kan als transportdeskundige en voormalig lid van een afdelingsvervoerscommissie ook nog in het vervoersplatform deelnemen. En als ik een paar jaartjes jonger was geweest dan zou ik ook nog in het jongerenplatform kunnen zitten. Daar steekt de marathonspecialist van 65 jaar zonder logistieke affiniteit wel wat schraal tegen af, die heeft maar 2 stemmen waar ik er 4 heb. Die zit nu bij zijn afdeling soms al in een keurslijf waarin de programmaspelers al de dienst uitmaken. Secties en platformen betekenen meer inspraakmogelijkheden maar geen eerlijker democratie. Het is meer een kwestie dat er voor mensen die veel invloed willen, meer mogelijkheden zijn. En dat het lijkt me toch niet eerlijk.

O ja, ik ben programmaspeler en pas dus niet in de opgelegde specialisaties. Ik zou vitesse/midfond specialist moeten worden of specialist op dagfond of jonge duivenvluchten. Ik ben ook dol op de natoer maar die komt in het verhaal niet voor. In mijn omgeving ken ik eigenlijk alleen maar overnachtfond specialisten. De rest speelt alles. Nou ja alles, de programma's zijn te vol om alles te spelen dus haakt 40% van de liefhebbers af voordat het oude duiven programma ten einde is. Verder ken ik 1 liefhebber die geen jonge duivenprogramma speelt en ik ken ook 1 liefhebber die alleen maar met jonge duiven speelt. Maar de meeste mensen om me heen zijn niet gespecialiseerd. De dagfond is momenteel het meest sexy omdat er teletekst aan vast zit, er dus bekendheid (exposure) mee behaald wordt, omdat je in grote concoursgebieden speelt en er een stukje heroïek is verbonden aan de prestatie. Maar bij de meeste liefhebbers zijn hun mooiste vluchten die vluchten waarop ze het meeste succes hebben. Wellicht zijn de mensen in andere delen van Nederland meer gespecialiseerd maar ik zie geen uitgebreide publicaties van vitesseclubs, midfondclubs of jonge duivenclubs, geen feestavonden, prijsuitreikingen, kampioenenhuldigingen etc. Als deze clubs talrijk waren dan zouden we die publicaties toch zien. In het werkgebied van afdeling 11 heb ik de laatste 40 jaar geen vitesseclub gezien. Wel 1 midfondclub, die is na een paar jaren bij gebrek aan belangstelling weer opgeheven. Er is alleen een fondclub. Waarom wil de NPO ons toch dwingen om te specialiseren? Al meer dan 20 jaar inmiddels. Een dwang voor de afdelingen om voor alle specialisaties een uitgebreid programma op te nemen met als gevolg dat de programma's niet meer op een A4 passen, de weekenden overladen worden en leden afhaken omdat ze het niet meer trekken. Want de eisen voor de generale kampioenschappen blijven zoals ze waren in onze weinig innovatieve sport. En dan wordt het dus buigen of barsten. Eerst vallen liefhebbers af die wat minder fanatiek zijn. De fanatiekere blijven over. Maar daar zitten ook meer mensen tussen die slecht tegen verlies kunnen. Doordat de niet fanatieke liefhebbers afhaken, wordt het moeilijker om goed te presteren. Daar heb je immers verliezers voor nodig. Zo kalft onze duivensport sneller af dan nodig. Door het blik invliegduiven open te trekken zijn er weer nieuwe verliezers aangeboord. En ik zie inderdaad duivenliefhebbers pronken met hun geflatteerde uitslagen. Zou het domheid zijn of commerciële handigheid? Ondertussen wordt de concurrentie tussen verenigingen, het team-element in de duivensport, de nek omgedraaid. Ik tip mijn club als kanshebber voor het verenigingskampioenschap van de afdeling want wij hebben geen marathonspelers. Ook daar is de lol dus af want aan winnen van serieuze tegenstand is nu eenmaal meer heroïek verbonden.

In mijn vorige artikel gaf ik aan dat ik blij was met de aansluiting van de NPO bij het ISR (instituut sport rechtspraak). Inmiddels heeft oud aanklager Cees de Jong mij voorgerekend wat dat kost. Een simpele procedure lijkt al meer te kosten dan een netto maandloon. Wellicht moet ik mijn blijheid heroverwegen. Het lijkt me in ieder geval goed dat er een evaluatiemoment komt voor deze aansluiting bij de ISR en dat de NPO niet in teveel juridische kwesties verzeild raakt. Volgende keer kijken we naar de prioriteitenagenda van de NPO.